

ЯРОСЛАВ ХАШЕК
КАКВО ПИШАТ ВЕСТНИЦИТЕ
ЗА КРЕМИРАНЕТО

Превод от чешки: Светомир Иванчев, Стефан Бошнаков, Василена
Мирчева, 1998

chitanka.info

Вестник „Чех“ пише: „Професор Масарик, автор на твърдението, че католическата църква е единственият и най-голям неприятел на човечеството изобщо и най-вече на чешкия народ, заявява, че искал да бъде кремиран. От човек като него не бихме и могли да очакваме друго, но такова нахалство би могъл и да не си позволи инспекторът от банка «Славия» Шубърт, който е починал в Опочна. Кремирали го в Саксония. Ето с какви служители разполага банка «Славия». А те се грижат за вложенията и на нас, католиците, които винаги сме били против кремирането, защото изгарянето на тленните останки говори за езичество и нехристиянски дух. Прах си и на прах ще се обърнеш, казва Писанието, а ние при никакъв режим няма да се откажем от това, защото то означава, че превръщането на тялото в прах, както се знае и от Библията, е позволено единствено в гроба, а не в някакво друго съоръжение. Че иначе какво ще се получи на Страшния съд? Как ще е възможно възкресението, след като човек го откарват в Саксония, а той всъщност живее в Прага. Ние винаги сме защитавали становището, че огънят може да предпази от душевна погибел само живо тяло, а не мъртво, и сме действали по този начин, разграничавайки искрените католици от еретиците. Изгарянето на клада на живи еретици целеше да накара неусърдните във вярата да станат искрени католици, като не забравят, че изгарянето на жив човек е дребно наказание, сравнено с огъня в пъкъла. Целта се постигаше. Ние сме горили еретици на клада и говорим открито за това, защото сме го правили именно с цел душите да се спасят от вечните мъки. Та каква полза тялото да остане, когато душата бъде подложена на вечни страдания. Когато пламтяха кладите, ние винаги смятахме огъня за очистителна жертва, а всички участници в аутодафето участваха в опрощаването на греховете.

Това е нашето становище и ние открито заявявахме, че всеки от онези, които решат да бъдат кремирани след смъртта им, погубват не само тялото, но и душата си, и е много тъжно, че именно австрийското правосъдие не дава на нашите свещеници възможност онези, които желаят да бъдат кремирани след смъртта им, още преди смъртта им да бъдат предадени на църковен съд, който приживе да пречисти телата им, като ги прекара през огъня на кладата.

Знаем само, че в такъв случай държавата ни не е католическа, за каквато се представя, и че на нас не ни остава нищо друго, освен да прокълнем всички онези, които желаят да бъдат кремирани след

смъртта им. Наясно сме, че по този начин ще предизвикаме полемика между свободомислещите и нас. Но време е най-сетне да изясним отношенията си, затова още веднъж призоваваме: «Никога след смъртта, а приживе! Да, приживе, господа свободомислещи!»

Вестник „Час“ пише: „Тези дни в Гота бил кремиран искреният привърженик на Прогресивната партия Паличка, пенсиониран чиновник. С неговата смърт Прогресивната партия загуби последния си симпатизант в Поличка. Както узнахме, с неговата пепел ще бъде посипана чешката земя, за да стане по-плодоносно нашето движение. Освен това отбелязваме, че кремираният наш сподвижник е бил в близки отношения с чешкия поет Махар и с редактора Хербен, който се разстроил толкова, че се полял с газ, за да последва приятеля си. Успели са да го спасят и газта е донесена в редакцията ни, за да се употреби по предназначение. Освен това отбелязваме, че починалият редовно си плащаше абонамента и че смъртта му нанесе голяма загуба на вестника, така че сме принудени от първи май да повишим цената на месечния абонамент с четирийсет халера.“

„Право луду“ (вечерно издание): „На първа страница на вестника отпечатваме изображението на крематориума в саксонския град Гота. Саксония е страна с извънредно силно развита социалдемократия, което не може да се отрече дори от вестник «Ческе слово». Там вече има крематориум, в чието изграждане са участвали 182 зидари социалдемократи. Всички те с голямо усърдие са се заловили за работа и през това време са общували и с нашия американски другар Хлавачек, с когото един от тях се бил срещал в Чикаго. Централистите, естествено, избягват крематориума в Гота и много бихме искали да знаем кога най-сетне ще признаят нашите синдикални организации.“

В списание „Народно здраве“ можем да прочетем следното разсъждение от доктор Захорж: „Няма по-прекрасен миг в живота на човека от онзи, в който карат тялото ни в Гота, за да бъде кремирано.“

„Народни листи“: „Въпросът за кремирането се издигна на нов етап. Предвидливи както винаги, ние не сме се и съмнявали в това. Абсолютно невярно е обаче твърдението, че след онова, което се върши понастоящем, семейство Хорст възнамерява да кремира тялото на директора на Assecurazioni Generali господин Хорст. Длъжни сме най-решително да опровергаем тези изявления, както и да заявим, че Assecurazioni Generali е единствената чисто чешка институция.“

„Ческе слово“: „Никога не сме твърдели, че директорът на Assecurazioni Generali предвиждал да бъде кремиран след смъртта му, защото и приживе се е парил достатъчно. Вчера например си е изгорил пръстите!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.